

Capitolul 1

INIȚIEREA CA ILUMINARE

A treia săptămână în Amazon. Totul e umed. Am lăsat deoparte stiloul meu preferat și am început să scriu cu creionul.

Am încercat să citesc textul scris ieri, dar pe pagină era o pată albastră.

Razele soarelui pătrund printre ramuri, iar picăturile de rouă de pe pânza de păianjen din fața mea strălucesc ca niște nestemate. În dimineața aceasta, natura mă învață cum moartea este esențială pentru viață, fiindu-i hrană. Există un păianjen în Amazon, care țese un cocon de mătase în jurul prăzii, în timp ce creatura se zbate în zadar să se elibereze. În dimineața asta, prinsese o molie, iar păianjenul se avânta încoace și încolo, țesând, legându-și victima, precum alergau liliputanii ca să-l lege pe Guliver cu micile lor frânghii. După ce creatura este legată strâns, păianjenul o injectează cu un venin care îi descompune toate țesăturile și îi lichefiază interiorul, iar apoi începe să sugă viața din ea. Păianjenul are mai multe astfel de „mese“ depozitate în pânza sa. Ori de câte ori are nevoie să se hrănească, străpunge carapacea prăzii sale și se înfruptă din proteinele ce fermentează înăuntru. După ce s-a ospătat, tot ceea ce rămâne este carapacea goală, a ce a fost odată o molie cu aripi albastre sau un bondar galben.

„Păianjenul e singurul care nu este prins în plasă“, a spus don Antonio.

M-am uitat în ochii bătrânului indian, care era ghidul și mentorul meu.

„Asta e lumea în care trăiești tu, prietene, o lume de vânători și pradă, în care oamenii se epuizează unul pe celălalt. Mai există o lume, cea a creatorilor, despre care nu știi nimic.“

Eu trăiesc într-o lume de prădători? Sau este lumea vânătorului, în care sunt prins, devorat, lipsit de orice putere?

Don Antonio știa că aveam senzația că mă aflu într-o luptă epuizantă cu viața și speram să găsesc răspunsuri aici, în Amazon.

„Vrei să te eliberezi pentru o vreme și apoi să te întorci în lumea ta și să-ți învingi inamicii“, mi-a spus. „Dar trebuie să-i învingi aici, pentru că ei se află în interiorul tău.“

Jurnal

Marañon River, Peru

Există șapte mari inițieri, prin care trebuie să treacă fiecare om. Ele sunt nașterea, maturitatea sexuală, prima iubire, căsătoria (și uneori divorțul), etapa de părinte, ajungerea la înțelepciune și moartea. E posibil să nu treceți prin toate aceste faze, în sens biologic, sau la momentul obișnuit din viață.

De exemplu, unii nu se căsătoresc și nu au niciodată copii. Însă fiecare dintre noi, indiferent de sex sau cultură, trebuie să treacă *mitic* prin ele, cel puțin o dată. Dacă nu aveți niciun copil, poate scrieți o carte sau realizați un alt proiect creator care va fi „copilul“ vostru – și astfel, veți învăța cum să fiți părinte. Vă veți „naște“ a doua oară, când veți începe o viață nouă într-un alt oraș sau vă veți schimba cariera, iar părți din voi vor „muri“ metaforic, odată cu pierderile și schimbările pe care le aduce viața. Inițierile sunt inevitabile. Dacă vă împotriviți inițierii, universul va conspira pentru a vă aduce, într-un alt mod, față în față cu sfârșitul unei etape din viața voastră. Împotrivirea e inutilă.

Fiecare inițiere vă oferă prilejul de a atinge iluminarea – de a vă trezi natura divină, de a vă identifica cu tărâmul creatorilor, de a trăi experiența Grației Divine și de a vă elibera de tărâmul lipsurilor și de existența sălbatică de vânător și vânat, în care trăiesc majoritatea oamenilor. Dacă săriți peste una dintre inițieri, sănătatea și bunăstarea voastră emoțională vor fi compromise. De exemplu, dacă nu completați inițierea căsătoriei, e posibil să nu puteți ajunge la o intimitate reală cu un partener, după ce pasiunea dispare. Dacă ratați inițierea în maturizare, e posibil să rămâneți un *puer aeternus*, un copil etern, care adună „jucării“ toată viața. Psihologia ne spune că, pentru a repara aceste situații, trebuie să înțelegem ce traume am suferit în copilărie, sau cum părinții noștri disfuncționali ne-au învățat comportamente nesănătoase. Dar disecarea trecutului reprezintă o capcană. Șamanul știe că dacă ne concentrăm pe rănilor noastre, acest lucru nu va face nimic altceva decât să le întărească, pe măsură ce începem să credem că poveștile noastre personale – tragice sau eroice – pe care ni le spunem despre trecutul nostru, reprezintă ceea ce suntem astăzi.

Te poți vindeca pe deplin, doar atunci când închei cu succes inițierile pe care ți le aduce viața. În capitolele ulterioare, veți putea să identificați inițierile peste care poate ați sărit, să vă pregătiți să le înfrunțați cu curaj – iar data viitoare, când roata norocului se va opri în dreptul numelui vostru, să fiți pregătiți să răspundeți la chemarea ei ascunsă.

Emoțiile noastre nevindecate

Inițierile ne oferă prilejul de a ne vindeca emoțiile. Toată drama și suferința din viețile noastre se datorează emoțiilor nevindecate, care dau naștere credințelor pe care le avem despre modul de funcționare a lumii. Șamanul înțelege că orice credințe ați avea despre natura realității, universul vă va da dreptate. Dacă vă aven-

turați în pădure pentru o plimbare de seară, cu o senzație de nesigurantă, veți auzi ramuri trosnind amenințător în jurul vostru. Dacă credeți că fiecare relație în care intrați se va sfârși dezastruos, atunci probabil că așa se va întâmpla. Dacă sunteți convinși că nu veți avea niciodată succes la serviciu, nu veți avea. La fel, credințele pozitive vă vor ajuta să vedeți întotdeauna paharul pe jumătate plin. Dacă credeți că meritați să fiți fericiți, fericirea vă va găsi chiar și în cele mai dificile situații. Dacă credeți că pădurea este sigură și minunată – atunci, așa va fi.

Emoțiile noastre nevindecate sunt sursa credințelor adânc gravate în noi, care ne conving că o anumită situație este o problemă pe care nu o putem schimba nicicum. Putem rezolva orice dificultate din viața noastră – de la descoperirea iubirii, la pacea pe Pământ – dacă ne vindecăm emoțiile și ne schimbăm credințele. Dar nu putem să le modificăm instantaneu și prin magie și să facem o altfel de lume, întrucât credințele noastre sunt gravate în trasee neuronale, aflate adânc în creierul nostru. Aceste credințe sunt încriptate sub formă de programe emoționale, care au evoluat în timpurile preistorice când ne confruntam cu probleme de supraviețuire, cu violența și teama. Reprogramarea acestor trasee neuronale nu e un lucru la fel de simplu ca discutarea lor cu un terapeut. Gândirea pozitivă este un început, dar nu-ți poți modifica credințele despre iubire sau abundență, doar prin faptul că îți pui o afirmație nouă pe ușa de la frigider. Trebuie să-ți refaci circuitele neuronale ale creierului.

Cele șapte treceri

Fiecare cultură de pe planetă recunoaște cele șapte treceri, sau inițieri, pe care oamenii le trăiesc încă de la începutul vremurilor. Fiecare inițiere marchează o ruptură cu trecutul, care te invită să faci încă un pas spre ceea ce ești pe cale de a deveni – și astfel, să atingi iluminarea.

Aceste inițieri pot fi trăite doar ca modificări hormonale și fiziologice, care însoțesc fiecare trecere – sau pot fi trăite mitic, cu întreaga atenție concentrată pe peisajul emoțional și intelectual pe care acestea îl scot la iveală. O inițiere mitică presupune moartea poveștii personale și renașterea arhetipală într-un mit personal nou și superior.¹ Carl Jung este cel care se pare că a dezvoltat acest concept, în contextul psihologiei inconștientului. Arhetipurile se manifestă în simbolism, sau prin imagini în vise și închipuiri, în artă și literatură, mitologie și religie. Ele pot fi caractere personificate – precum Mama Supremă sau Bătrânul Înțelept – sau procese ca moartea, renașterea și unirea opusurilor. Odată cu fiecare trecere, descoperiți că nu muriți, chiar dacă credeți că durerea vă va omori sau că pierderea tinereții vă va distruge. În final, inițierea duce la descoperirea păcii, a generozității, compasiunii și iluminării.

Dacă sunteți capabili să recunoașteți când începe procesul de inițiere și cu curaj să vă abandonați lui, veți depăși durerea și nu veți mai simți că viața este ceva ce vi se întâmplă. Când trăiți inițierea, sentimentele de teamă și neputință se risipesc, iar în locul lor se ivesc curajul, curiozitatea și creativitatea. În sfârșit, puteți să rupeți vraja care v-a făcut să vă simțiți epuizați din cauza evenimentelor dramatice din trecutul vostru.

Există șapte sentimente toxice, cu care trebuie să vă confrunțați pe parcursul inițierii – sentimente care dau naștere la toate credințele restrictive. Dintr-un motiv necunoscut, natura a programat aceste emoții în creierul uman. Ele erau odată cunoscute drept cele șapte păcate capitale și chiar personificate ca demoni, din cauza puterii lor extraordinare.

◆ Mânie	◆ Invidie
◆ Lăcomie	◆ Avariție
◆ Desfrânare	◆ Mândrie
◆ Trândăvie	

CUPRINS

<i>Prefață: Gustul infinitului</i>	5
Capitolul 1: Inițierea ca iluminare	9
Capitolul 2: Vânătorul și prada	34
Capitolul 3: Îmblânzirea creierului preistoric	54
Capitolul 4: Moartea arhetipală	75
Capitolul 5: Etapele inițierii	98
Capitolul 6: Șapte demoni și șapte îngeri	116
Capitolul 7: Alungarea demonilor tinereții	127
Capitolul 8: Alungarea demonilor maturității	141
Capitolul 9: Inițierile tinereții	161
Capitolul 10: Inițierile maturității	176
Capitolul 11: Darurile șamanului: clădirea puterii personale	196
<i>Concluzie</i>	205
<i>Note de final</i>	213
<i>Cuvinte de mulțumire</i>	215
<i>Despre autor</i>	216

